

โปรแกรมสุขศึกษาต่อการป้องกันการเสพติดแอมเฟตามีน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

กรุงเทพมหานคร

ศุภลักษณ์ มณฑการ

๒

อภิรักษ์ ทนการ

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์)
สาขาวิชาเอกสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2545

ISBN 974-04-2258-6

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

๒พ
ศ ๒๕๔๕
๒๕๔๕
๒.๒

4037238 PHPH/M : สาขาวิชาเอก : สุขศึกษาและพหุวัฒนธรรมศาสตร์ ; วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร)
คำสำคัญ : โปรแกรมสุขศึกษา / ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค / การป้องกันการ
เสพติดแอมเฟตามีน / นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ศุภลักษณ์ มณฑาทกร: โปรแกรมสุขศึกษาต่อการป้องกันการเสพติดแอมเฟตามีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร. (A HEALTH EDUCATION PROGRAM TO PREVENT AMPHETAMINE ABUSE BEHAVIOR AMONG BANGKOK GRADE 5 STUDENTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : สุปรียา ดันสกุล, ศ.ด., รุ่งโรจน์ พุ่มรีว, Ph.D., เฉลิมพล ดันสกุล, ศ.ด., อุษา เล็กอุทัย, ศ.ด. 163 หน้า ISBN 974-04-2258-6

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมสุขศึกษา ที่ประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจ เพื่อป้องกันโรค ต่อการป้องกันการเสพติดแอมเฟตามีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 160 คน เป็นกลุ่มทดลอง 80 คน กลุ่มเปรียบเทียบ 80 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมสุขศึกษา ใช้เวลาการทดลองเป็นเวลา 10 สัปดาห์ ตั้งแต่เดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2544 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติ Paired t-test. และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มเปรียบเทียบด้วยสถิติ Independent t-test

ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีการรับรู้ความรุนแรง การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเสพติดแอมเฟตามีน การรับรู้ความสามารถตนเอง ความคาดหวังในประสิทธิผลต่อการป้องกัน ความตั้งใจและการปฏิบัติตัวในการป้องกันการเสพติดแอมเฟตามีน ดีวก่อนการทดลองและดีวกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนในระยะติดตามผล พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ ความตั้งใจ และการปฏิบัติดีวกว่ากลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4037238 PHPH/M : MAJOR : HEALTH EDUCATION AND BEHAVIORAL SCIENCES ;
M.Sc. (PUBLIC HEALTH)

KEY WORDS : HEALTH EDUCATION PROGRAM / PROTECTION MOTIVATION
THEORY / AMPHETAMINE ABUSE PREVENTIVE BEHAVIOR /
PRATHOMSUKSA 5 STUDENTS

SUPALUCK MONTAKORN : A HEALTH EDUCATION PROGRAM TO PREVENT
AMPHETAMINE ABUSE BEHAVIOR AMONG BANGKOK GRADE 5 STUDENTS. : THESIS
ADVISORS ; SUPREYA TANSAKUL, Ph.D., ROONGROTE POOMRIEW, Ph.D.,
CHALERMPOL TANSAKUL, Dr.P.H., USA LEKUTHAI, Dr.P.H. 163 P. ISBN 974-04-2258-6

The purpose of this quasi-experimental research was to determine the results of health education program on amphetamine abuse preventive behavior among prathomsuksa 5 students in Bangkok . The Protection Motivation Theory was applied for formulating the health education program. Eighty students who participated in the health education program were assigned to the experimental group, while the other 80 students were assigned to the comparison group. Data were collected using a questionnaire before the interventions, after the interventions and after the program from January - March 2001. Statistical analysis was performed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, paired t-test and independent t-test.

Results revealed that after the program, the experimental group had significantly better perception of the severity and susceptibility of amphetamine abuse, and showed more self-efficacy expectancy, response efficacy, intention and better behavior to avoid amphetamine abuse than before the program and the comparison group.